

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เรื่อง "พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ และผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในเรื่องเพศและความรุนแรง" เป็นการวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายศึกษาถึงความสัมพันธ์ในเชิงปฏิสัมพันธ์ของตัวแปร คือ การใช้สื่อวิดีโอคลิปมือถือต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในเรื่องเพศและความรุนแรงจากการใช้วิดีโอคลิปมือถือของกลุ่มตัวอย่าง โดยในการวิจัยนี้ได้แบ่งวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 2 ประเภทคือ การวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยการสำรวจ (Survey Research) มีเครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักเรียนทั้งเพศชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 15 – 19 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 – 6 จำนวนทั้งสิ้น 420 คนในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 6 โรงเรียน โดยสาเหตุที่เลือกศึกษาเด็กเยาวชนกลุ่มดังกล่าวเนื่องจาก

1. เป็นช่วงวัยแห่งการเรียนรู้และเริ่มมีความสัมพันธ์กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน
2. เป็นช่วงวัยที่การพัฒนาทางด้านจิตใจยังไม่เต็มที่ และมีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงให้กระทำพฤติกรรมในทางไม่สมควรง่ายกว่าวัยผู้ใหญ่

โดยขั้นแรกจะใช้วิธีการจัดกลุ่มรายชื่อโรงเรียนทั้งหมดในกรุงเทพมหานครที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้มีการแบ่งประเภทของโรงเรียนออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายล้วน และโรงเรียนหญิงล้วน ผู้วิจัยจะแจกแจงประเภทโรงเรียนเป็น 3 ลักษณะดังกล่าวเนื่องจากวัฒนธรรมคัลปในโรงเรียนที่มีชายล้วน หญิงล้วน หรือชาย/หญิงปนกันอาจมีความแตกต่างกัน หลังจากนั้นทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากในแต่ละกลุ่มประเภทโรงเรียนมากกลุ่มละ 2 โรงเรียน (แบ่งเป็นในสังกัดรัฐบาลและเอกชนอย่างละ 1 โรงเรียน) โดยใช้วิธีการเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง (Purposive Sampling)

จากสถิติของจำนวนประชากรทั้งหมดในปี 2549 มีทั้งสิ้น 104,390 คน (ข้อมูลจากกลุ่มสารสนเทศ) เมื่อนำมาคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537) ซึ่งกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นในการเลือกตัวอย่าง 95% ค่าระดับความคลาดเคลื่อนประมาณ 5% จะได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 398 คน ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ 420 คน เพื่อความสะดวกในการเก็บข้อมูล

โดยมีรายละเอียดของโรงเรียนดังต่อไปนี้

โรงเรียนสหศึกษา

1. โรงเรียนวชิรธรรมสาริต (รัฐบาล)
2. โรงเรียนศรีวิกรม์ (เอกชน)

โรงเรียนชายล้วน

1. โรงเรียนปทุมคงคา (รัฐบาล)
2. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน (เอกชน)

โรงเรียนหญิงล้วน

1. โรงเรียนสายน้ำผึ้ง (รัฐบาล)
2. โรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน (เอกชน)

ซึ่งมีเหตุผลของการเลือกโรงเรียน ดังนี้คือ

- ก. เป็นโรงเรียนแบบสหศึกษา ชายล้วน และหญิงล้วน ที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ข. มีจำนวนนักเรียนมากพอ และกระจายพอที่จะใช้ศึกษา
- ค. สามารถได้รับความร่วมมือ และความสะดวกในการเก็บข้อมูล
- ง. ทั้ง 6 โรงเรียนตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนที่ต้องการแล้ว ในขั้นที่สองจะหากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเจาะจงกลุ่มตัวอย่าง (Purposive Sampling) คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเปิดรับการใช้วิดีโอคลิปมือถือซึ่งเต็มใจตอบแบบสอบถามจากในแต่ละโรงเรียนมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยจะใช้กลุ่มเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 - 6 ที่มีพฤติกรรมเปิดรับการใช้วิดีโอคลิปมือถือ โดยไม่ว่าจะอยู่ในห้องที่เรียนเก่งหรือไม่เก่งก็ตาม

การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ ทักษะคติ พฤติกรรมในเรื่องเพศและความรุนแรง รวมถึงความคิดเห็นต่อการใช้วิดีโอคลิปมือถือของเยาวชนในยุคปัจจุบัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 17 คน โดยการสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เป็นนักเรียนทั้งเพศชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 - 6 จาก 6 โรงเรียนที่เข้าไปแจกแบบสอบถาม โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่มีความถนัดในการใช้วิดีโอคลิปมือถือบ่อย และกลุ่มที่มีความถนัดในการใช้วิดีโอคลิปมือถือไม่บ่อย

ครั้งที่ 2 สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เป็นนักเรียนทั้งเพศชายและหญิงที่มีอายุระหว่าง 15 - 19 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเขตกรุงเทพมหานคร ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4 - 6 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่มีความถนัดในการใช้วิดีโอคลิปมือถือบ่อยและมีความคุ้นเคยกับการใช้วิดีโอคลิปมือถือเป็นอย่างดี

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้ใช้เป็นแบบสอบถามประเภทตอบด้วยตนเอง (Self - questionnaire) ประกอบด้วยคำถามปลายปิดแบบให้เลือกตอบเป็นหลัก และคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติพร้อมความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้วิดีโอคลิปมือถือ โดยแจกให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเป็นการส่วนตัวซึ่งไม่ต้องลงชื่อผู้ตอบ เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามเสร็จค่อยนำมาส่งคืนผู้วิจัยที่รอรับอยู่ โดยในแบบสอบถามจะเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1	ลักษณะประชากรของผู้ตอบ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับชั้น
ตอนที่ 2	พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือของผู้ตอบ
ตอนที่ 3	ทัศนคติในเรื่องเพศและความรุนแรงของผู้ตอบ
ตอนที่ 4	พฤติกรรมในเรื่องเพศและความรุนแรงของผู้ตอบ

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือที่นำมาใช้วิจัย

1. นำแบบสอบถามไปทำการ TRY OUT กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ได้เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างและมีความใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 30 คนจากโรงเรียนพระมารดา นิจจานุเคราะห์เพื่อดูความชัดเจนในเนื้อหาและความเข้าใจในการตอบคำถามแต่ละข้อ
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชนิดประเมินค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ซึ่งผลในการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9938 จัดว่าเครื่องมือมีความน่าเชื่อถือสูง

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกออกเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในแต่ละสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 การใช้วิดีโอคลิปมือถือของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องเพศ

ตัวแปรอิสระ – พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ ประเภทเนื้อหา)

ตัวแปรตาม – ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ

สมมติฐานข้อที่ 2 การใช้วิดีโอคลิปมือถือของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในเรื่องเพศ

ตัวแปรอิสระ – พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ ประเภทเนื้อหา)

ตัวแปรตาม – พฤติกรรมในเรื่องเพศ

สมมติฐานข้อที่ 3 การใช้วิดีโอคลิปมือถือของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในเรื่องความรุนแรง

ตัวแปรอิสระ – พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ ประเภทเนื้อหา)

ตัวแปรตาม – ทัศนคติที่มีต่อเรื่องความรุนแรง

สมมติฐานข้อที่ 4 การใช้วิดีโอคลิปมือถือของเยาวชน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความรุนแรง

ตัวแปรอิสระ – พฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิปมือถือ (ความถี่ ประเภทเนื้อหา)

ตัวแปรตาม – พฤติกรรมในเรื่องความรุนแรง

ในการวัดตัวแปรทัศนคติและพฤติกรรมในเรื่องเพศและความรุนแรง

ตารางข้อ 3.1 ทัศนคติที่มีต่อเรื่องเพศ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับคือ ระดับปกติ และไม่ปกติ

ระดับปกติ ข้อ 1 – 8

- การหาความรู้ในเรื่องเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันเป็นสิ่งจำเป็น
- เรื่องเพศเป็นเรื่องที่แสนจะธรรมดาไม่ใช่เรื่องหยาบโลนที่เราไม่ควรพูดถึงในที่สาธารณะ
- การดูวิดีโอคลิปโป๊ที่มีบทเพศ ถือเป็นเรื่องปกติ
- การถูกเนื้อต้องตัว จับมือถือแขนกันระหว่างเพื่อนต่างเพศ เป็นเรื่องปกติธรรมดา
- การโอบกอดกันระหว่างเพื่อนต่างเพศในโอกาสต่างๆ เช่นแสดงความยินดีหรือปลอบโยน เป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถกระทำที่ไหนก็ได้
- การที่ผู้หญิงเปิดโอกาสให้ผู้ชายเข้ามาใกล้ชิดสนิทสนมแม้ไม่ได้เป็นแฟนกัน เป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคมปัจจุบัน
- การไปเที่ยวและทำความรู้จักกับคนแปลกหน้าตามสถานบันเทิงยามราตรีเป็นเรื่องไม่เสียหาย
- การเปลี่ยนแฟนบ่อยๆระหว่างชายหญิง เป็นเรื่องที่ปกติ

ระดับที่ไม่ปกติ ข้อ 9 – 16

- การหอมแก้ม กอดจูบกันในที่สาธารณะไม่ใช่เรื่องแปลกเพราะเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความรักของคนสองคน
- การรักรกนวลสงวนตัวเป็นความคิดที่เขยและล้ำสมัย
- การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่ในวัยเรียนไม่ใช่เรื่องผิดปกติในปัจจุบันนี้
- การรักษาพรหมจรรย์ก่อนแต่งงาน ไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญในชีวิต
- การมีเพศสัมพันธ์แล้วถ่ายคลิปไว้อย่างที่ปรากฏเป็นข่าว ถือเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน
- การแต่งกายด้วยเสื้อผ้าน้อยชิ้นโชว์สัดส่วนตามแฟชั่นเพื่อเป็นการดึงดูดเพศตรงข้าม ไม่ถือเป็นเรื่องผิดหรือน่าอาย
- การทำแท้งเป็นวิธีแก้ปัญหาก็ถูกต้องหากเกิดความผิดพลาดตั้งครรรกขึ้นมาโดยยังไม่พร้อม
- การตั้งครรรกในระหว่างวัยเรียน เป็นเรื่องที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ เป็นเหตุสุดวิสัย จึงไม่ใช่ความผิด

ตารางข้อ 3.2 ทักษะที่มีต่อเรื่องความรุนแรง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ กาย วาจา ใจ

ด้านกาย ข้อ 1 – 7

- หากเราถูกทำร้าย เราก็ต้องแก้แค้นทำร้ายเขากลับ ซึ่งไม่ใช่เรื่องผิด เพราะเป็นเรื่องศักดิ์ศรีที่ไม่ยอมให้ใครมาเอาเปรียบ
- การชกต่อย ตบตีกันเป็นเรื่องปกติธรรมดา
- การยกพวกตีกันระหว่างกลุ่มหรือแก๊งค์ของต่างโรงเรียนเป็นเรื่องของศักดิ์ศรีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
- การใช้กำลังความรุนแรงเป็นเครื่องมือที่แสดงถึงอำนาจให้ผู้อื่นเกรงกลัว
- ในการต่อสู้กัน สมควรต้องใช้อาวุธ เช่น ไม้ ตะบอง มีด ปืน เพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้
- หากมีศัตรูคู่อริ เราต้องชิงทำร้ายศัตรูก่อน ไม่อย่างนั้นเขาก็จะทำร้ายเรา เป็นเรื่องที่ถูกต้อง
- การขว้างปา ทำลายข้าวของให้เสียหาย ถือเป็นวิธีระบายความคับแค้นใจที่สามารถทำได้

ด้านวาจา ข้อ 8 – 11

- การพูดจาใส่ร้ายผู้อื่นโดยที่ไม่เป็นความจริง เพื่อแก้แค้นหรือทำลายชื่อเสียง เป็นเรื่องที่ถูกต้อง
- การพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็นเรื่องธรรมดาของวัยรุ่น
- การนินทาว่าร้ายบุคคลที่เราไม่ชอบให้ผู้อื่นฟัง ไม่ใช่เรื่องผิด
- การด่าทอผู้อื่นด้วยคำหยาบและถ้อยคำรุนแรงเมื่อเกิดโทสะในระหว่างที่ทะเลาะกัน ไม่ใช่เรื่องผิด

ด้านใจ ข้อ 12 – 15

- การอาฆาตแค้น คิดพยาบาทต่อผู้อื่นหรือศัตรู ไม่ใช่เรื่องผิด
- เป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้วที่จะรู้สึกไม่หวังดี คอยคิดมุ่งร้ายต่อผู้ที่เราไม่ชอบ
- การด่าสาปแช่งผู้อื่นหรือศัตรูในใจ ไม่ใช่เรื่องผิด
- หากเรามีศัตรู ย่อมเป็นเรื่องธรรมดาอยู่แล้วที่จะไม่หวังให้เขาได้พบกับความสุข

ตารางข้อ 4.1 พฤติกรรมในเรื่องเพศ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับคือ ระดับปกติ และไม่ปกติ

ระดับปกติ ข้อ 1 – 8

- นักเรียนศึกษาหาความรู้เรื่องเพศเพิ่มเติมอยู่เสมอ
- นักเรียนพูดคุยเรื่องเพศกับผู้อื่นในที่สาธารณะได้เสมือนเป็นเรื่องธรรมดา
- นักเรียนสนุกกับการดูวิดีโอคลิปโป๊ที่มีบทเพศ
- นักเรียนเคยถูกเนื้อต้องตัว จับมือถือแขนกับเพื่อนต่างเพศ
- นักเรียนเคยโอบกอดเพื่อนต่างเพศเพื่อแสดงความยินดีหรือปลอบโยน
- นักเรียนจะเป็นฝ่ายเข้าไปทำความรู้จักสร้างความสนิทสนมกับเพื่อนต่างเพศก่อนเสมอหากมีความพึงพอใจ
- นักเรียนมักเลือกแต่งตัวแบบปกติ ไม่โป๊ หรือนั่นสัดส่วนรูปร่างจนเกินไป
- นักเรียนจะเปลี่ยนแฟนทันทีเมื่อพบคนใหม่ที่ถูกใจกว่า

ระดับที่ไม่ปกติ ข้อ 9 – 15

- นักเรียนสามารถหอมแก้ม กอดจูบกับคนรักได้เพราะมองว่าเป็นการแสดงความรักซึ่งกันและกัน
- นักเรียนชื่นชอบการถ่ายวิดีโอคลิปภาพความใกล้ชิดกับแฟนเก็บไว้ดูกันเองส่วนตัว
- นักเรียนไม่สนใจเรื่องการรักษาวลสงวนตัว
- นักเรียนสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้หากมีความพอใจ แม้อยู่ในวัยเรียนหรือก่อนแต่งงาน
- นักเรียนเคยโอบกอดเพื่อนต่างเพศในที่ลับตา
- นักเรียนมักชอบแต่งกายด้วยเสื้อผ้าน้อยชิ้น รัศรูป ดึงดูดสายตาเพศตรงข้าม
- หากนักเรียนมีเพื่อนที่ประสบปัญหาตั้งครรรภ์เมื่อไม่พร้อม นักเรียนจะแนะนำวิธีแก้ปัญหาโดยการทำแท้ง

ตารางข้อ 4.2 พฤติกรรมในเรื่องความรุนแรง ซึ่งแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ กาย วาจา ใจ

ด้านกาย ข้อ 1 – 7

- หากนักเรียนหรือเพื่อนในกลุ่มโดนทำร้าย นักเรียนจะได้ตอบแก้แค้นกลับทันที
- นักเรียนมีเรื่องชกต่อยหรือตบตีกับคู่อริหรือเพื่อนอยู่เสมอ เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน
- นักเรียนมักจะรู้สึกดีใจและภูมิใจที่เพื่อนๆ สงเสียงเชียร์เวลาที่ทำร้ายฝ่ายตรงข้าม หรือทำลายสิ่งของให้เสียหาย
- นักเรียนมักจะทำให้กำลังกับผู้อื่นเสมอเพื่อให้เกิดความเกรงกลัวหรือเกรงใจ
- นักเรียนจะใช้อาวุธในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคู่ต่อสู้ให้ได้
- นักเรียนมักชิงทำร้ายศัตรูก่อนเพื่อปกป้องตนเองไว้ก่อน
- นักเรียนมักจะขว้างปาหรือทำลายสิ่งของให้เสียหาย เวลาที่ไม่พอใจหรือคับแค้นใจ

ด้านวาจา ข้อ 8 – 11

- นักเรียนจะพูดจาใส่ร้ายคู่อริเพื่อให้เกิดความอับอาย ทำลายชื่อเสียง
- นักเรียนมักพูดคำหยาบในกลุ่มเพื่อนเป็นปกติธรรมดา
- นักเรียนมักนินทาบุคคลที่ตนไม่ชอบให้ผู้อื่นฟัง
- นักเรียนมักจะด่าทอผู้อื่นด้วยคำหยาบและถ้อยคำรุนแรงเมื่อเกิดโทสะในระหว่างที่ทะเลาะกัน

ด้านใจ ข้อ 12 – 15

- นักเรียนมักจะอาฆาตแค้น คิดพยาบาทต่อศัตรู
- นักเรียนมักคิดประสังศรีร้ายต่อศัตรู
- นักเรียนมักด่าสาปแช่งคู่อริอยู่ในใจ
- เวลาที่ถูกทำให้เสียหายหรือโดนทำร้าย นักเรียนก็จะวางแผนแก้แค้นกลับทันที

วิธีการวัดตัวแปร

- ปริมาณความถี่ในการรับส่งภาพวิดีโอคลิปมือถือ โดยวัดจากความบ่อยครั้งในการใช้วิดีโอคลิปจากโทรศัพท์มือถือ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

เป็นประจำทุกวัน	ให้คะแนน	5	คะแนน
บ่อยๆ	ให้คะแนน	4	คะแนน
ค่อนข้างบ่อย	ให้คะแนน	3	คะแนน
นานๆครั้ง	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยมาก	ให้คะแนน	1	คะแนน

ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (X) โดยแปลความค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละส่วน ดังนี้

4.51 – 5.00	มีการใช้วิดีโอคลิปมือถือบ่อยมาก
3.51 – 4.50	มีการใช้วิดีโอคลิปมือถือบ่อย
2.51 – 3.50	มีการใช้วิดีโอคลิปมือถือปานกลาง
1.51 – 2.50	มีการใช้วิดีโอคลิปมือถือน้อย
1.00 – 1.50	มีการใช้วิดีโอคลิปมือถือน้อยมาก

- ประเภทภาพวิดีโอคลิปมือถือที่กลุ่มตัวอย่างชอบดูมากที่สุด 5 อันดับแรก

โดยให้	5 คะแนน	แทน	ประเภทภาพคลิปมือถือที่กลุ่มตัวอย่างชอบดูมากที่สุด	อันดับ 1
	4 คะแนน	แทน	ประเภทภาพคลิปมือถือที่กลุ่มตัวอย่างชอบดูมากที่สุด	อันดับ 2
	3 คะแนน	แทน	ประเภทภาพคลิปมือถือที่กลุ่มตัวอย่างชอบดูมากที่สุด	อันดับ 3
	2 คะแนน	แทน	ประเภทภาพคลิปมือถือที่กลุ่มตัวอย่างชอบดูมากที่สุด	อันดับ 4
	1 คะแนน	แทน	ประเภทภาพคลิปมือถือที่กลุ่มตัวอย่างชอบดูมากที่สุด	อันดับ 5

โดยระดับคะแนนในแต่ละประเภทภาพวิดีโอคลิปมือถือนี้ ผู้วิจัยจะนำมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ต่อไป

- การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 เรื่องทัศนคติที่เกิดขึ้นจากการใช้วิดีโอคลิปมือถือของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Linkert Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

เมื่อเป็นข้อความแสดงทัศนคติในด้านลบ เกณฑ์การให้คะแนนต้องกลับกัน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน

ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (X) โดยแปลความค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละส่วน ดังนี้

4.51 – 5.00	มีทัศนคติเป็นบวกมาก
3.51 – 4.50	มีทัศนคติเป็นบวก
2.51 – 3.50	มีทัศนคติเป็นกลาง
1.51 – 2.50	มีทัศนคติเป็นลบ
1.00 – 1.50	มีทัศนคติเป็นลบมาก

- การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 4 เรื่องพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการใช้ วิดีโอคลิปมือถือที่เกิดขึ้นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Linkert Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย (X) โดยแปลความค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละส่วนดังนี้

4.51 – 5.00	เกิดพฤติกรรมในระดับสูงที่สุด
3.51 – 4.50	เกิดพฤติกรรมในระดับสูง
2.51 – 3.50	เกิดพฤติกรรมในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	เกิดพฤติกรรมในระดับต่ำ
1.00 – 1.50	เกิดพฤติกรรมในระดับต่ำที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้เก็บรวบรวมข้อมูลจนครบแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง ให้คะแนนและลงรหัสเพื่อความพร้อมในการลงข้อมูลในคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (STATISTICAL PACKAGE FOR THE SOCIAL SCIENCE) จากนั้นนำผลที่ได้ไปเสนอในรูปของสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ได้แก่ ความถี่ ค่าอัตราส่วนร้อยละ ค่าเฉลี่ยโดยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับลักษณะประชากร (เพศ/อายุ/ระดับชั้นเรียน) อีกทั้งใช้ในการอธิบายรูปแบบพฤติกรรมการใช้วิดีโอคลิป (ความถี่ในการใช้คลิป/ประเภทเนื้อหาของคลิป) รวมไปถึงทัศนคติ พฤติกรรมในเรื่องเพศและความรุนแรง
2. การทดสอบสมมติฐาน ใช้วิธีการทดสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยในกลุ่มตัวแปรอิสระ โดยใช้ t – test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One – Way ANOVA)